

genfi dr. A. Silberscheinnel a Zsidó Világkongresszustól, a magyar zsidóság hivatalos vezetőivel (beleértve Stern Samut és Freudiger Fülöpöt), valamint a Mentőbizottság tagjaival (Komollyal, Kasztnerral és Branddal). Valamikor 1943 áprilisában Teicholz tanácskozott a magyar zsidóság vezetőivel, többek közt Freudigerrel, Kasztnerral, Krausz Moshéval (Miklóssal) a Palesztina Hivaltól és dr. Pásztor Józseffel az OMZSA-tól, a legnagyobb magyarországi zsidó adománygyűjtő szervezettől. Ezen a tanácskozáson részletesen ismertette a náci lengyelországi módszereit. Sorra vette az általuk bevezetett konkrét intézkedéseket, és áttekintette, milyen fogásokat alkalmaznak, hogy rávegyék a zsidókat az engedelmességre és saját elpusztításukban való együttműködésre. Figyelmeztette a magyar zsidókat, hogy tegyenek meg minden elővigyázatossági intézkedést, és tartsák szem előtt a náci népirtási módszereit. Ezek a vezetők azonban „biztosították” Teicholzt, hogy ami Lengyelországban történt, aligha történhet meg Magyarországon.⁵⁰

Teicholz beszámolóját, a magyar zsidóság vezetőjének a megszállás előtti álláspontjáról adott értékelését megerősítik a Lengyelországból és Szlovákiából Magyarországra került cionista fiatalok (halucim)⁵¹ és Hermann Adler, a német zsidó költő és író, aki 1943 októberében menekült Budapestre, miután az előző két évet a vilniusi, a bialystoki és a varsói gettó földalatti mozgalmában töltötte.⁵² Mint a lengyelországi ellenállás tagja, Adler kapcsolatban állt Anton Schmidttel, a legendás hírű Wehrmacht-örmmesterrel. Schmidtet, aki Vilniusban és Bialystokban együttműködött a zsidó földalatti mozgalommal, hamis iratokat és szállítóeszközöket bocsátva rendelkezésére, végül a Gestapo leleplezte és kivégezte.⁵³

Adler kapcsolatban állt az antifasiszta ellenállásban részt vevő több más némettel is.⁵⁴ Mire Budapestre érkezett, tökéletesen tisztában voltak a zsidók Treblinkában történő kiirtásával és általában a végleges megoldás programjának lengyelországi realitásaival. Mindent feltárt, amit csak tudott Valdemar Langlet professzornak, a Svéd Vöröskereszt budapesti képviselőjének, valamint a magyar zsidóság vezetőinek, köztük azoknak, akik a Mentőbizottsággal álltak kapcsolatban. Ezek a vezetők, állítja Adler, nem akarták elhinni Treblinkáról szóló beszámolóit. Kasztner például megkérdezte, járt-e Adler személyesen Treblinkában. „Nem volt könnyű meggyőzni a magyar zsidókat”, panaszkodott Adler.

Zsidó vezetők beismerései

Teicholznak és Adlernak a táborokkal kapcsolatos leleplezéseit a magyar zsidó vezetők végül tudomásul vették. Stern Samu így jellemezte a körülményeket, amelyek közepette ő maga a budapesti Zsidó Tanács –